

בע"ח (נצרת) 71468-03-25 - בר דהן נ' מדינת ישראל

בע"ח (נצרת) 71468-03-25 - בר דהן נ' מדינת ישראל שלום נצרת

בע"ח (נצרת) 71468-03-25

בר דהן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[29.04.2025]

כב' השופטת הבכירה דלית שרון-גרין

החלטה

לפניי בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החשד"פ"; או לחלופין לפי סעיף 108 לחסד"פ, זאת בזיקה לת"פ 64828-12-24. במסגרת חומר החקירה, התבקש המרשם הפלילי של עד התביעה 1, מתנאל חזוט, ושל עדת התביעה 2, עדן ביטון. מבוא

1. ביום 24.12.2024 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בתמצית, כתב האישום מייחס למבקש כי עת שירת בתפקיד בלש במשטרת ישראל, בוצעה פעילות משטרתית לאיתור רכב מסוג מאזדה לנטיס חשוד בטבריה. במקום שהה באותה עת מתנאל חזוט (להלן: "המתלונן") שישב במושב הנהג ברכב מסוג מזדה לנטיס (להלן: "הרכב"), כשלצדו בת זוגו. השוטרים נגשו לרכב, אך המתלונן התרחק מהם בנסיעה לאחור ובהמשך נסע עם כיוון התנועה. לאחר מרדף קצר, האט המתלונן את הרכב תוך שהוא נצמד למדרכה, אחד מרכבי הביטוח נגח אותו והרכב של המתלונן נעצר.

שני שוטרים רצו לעבר הרכב והוציאו ממנו את המתלונן ואת בת זוגו. אחד השוטרים הוריד את המתלונן לקרקע, סובב אותו על בטנו, ורכן עליו לצורך בצוע מעצר. בד בבד, רץ המבקש לעבר המתלונן ששכב על הארץ, בעט בפלג גופו התחתון ובעט בעצמה בראשו. מיד לאחר מכן, רכן המבקש לעבר המתלונן, הניח את ברכו על ראשו ובאמצעות ידו הכה את פניו מספר פעמים. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמה למתלונן המטומה בלחי ימין. טיעוני הצדדים

3. ב"כ המבקש טען בכתב ובעל פה כי כתב האישום מבוסס בחלקו הגדול על מהימנות המתלון ובת זוגו, וכי מחומר החקירה עולה כי המתלון הוא עבריין מוכר. לטענת הסניגור, נוכח הפער בין טענות הצדדים קיים צורך מהותי לעמוד על אופיים של המתלונים ועל טיבם, בין היתר, באמצעות גליון הרשום הפלילי שלהם, וכי אין כל ספק כי יש בו כדי להשליך על אופיים ועל מהימנותם. הסניגור הדגיש בהקשר זה כי כתב האישום מתבסס על גרסת המתלון, והטעים כי בסרטון האירוע לא נראות מכות אגרופי. לטענת הסניגור מתקיימים בענייננו כמעט כל מבחני העזר שנקבעו לעניין זה בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, ובין היתר, הקשר בין שאלת מהימנות העד ובין טיב הרישום הפלילי, סוג העבירות הרשומות בגליונו של העד והקשר בין האישום שלגביו העד מעיד ובין הרשעותיו הקודמות.

4. המאשימה טענה כי מארג הראיות כולל, בין היתר, את הודעות המתלון ובת זוגו וכן סרטון המתעד את האירוע. נטען כי החומר המבוקש אינו בגדר חומר חקירה, כי אין בו רלוונטיות להגנת הנאשם וכי הענות לבקשה בהעדר כל רלוונטיות עלולה לפגוע פגיעה משמעותית בפרטיותם של המתלון ושל בת זוגו. המאשימה הפנתה גם היא לבש"פ 5881/06, וכן הפנתה לבש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל, וטענה כי במקרה דנן לא הראה המבקש כל טעם קונקרטי באשר לתועלת הצפויה להגנה מהעברת הרשום הפלילי של המתלון ובת זוגו. עוד הטעימה את קיומן של ראיות חיצוניות אובייקטיביות בדמות סרטונים. בסכומם של דבר טענה המאשימה כי באיזון בין הפגיעה המשמעותית בזכויותיהם של המתלון ושל בת זוגו ובין התועלת הרחוקה העשויה לצמוח להגנת המבקש, יש להעדיף את השמירה על זכויות המתלון ובת זוגו.

דיון והכרעה

5. סעיף 74 לחסד"פ קובע כך:

"(א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" - לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושא והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;

...

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו".

6. ככלל, הפסיקה הרחבה בסוגיה, קובעת כי חומר חקירה הוא כל מידע הרלוונטי לאישום ולברור העובדות שבמחלוקת או העשוי לתרום להגנתו של הנאשם. ואולם, לא כל מידע נכנס בגדר הפרשנות המרחיבה לחומר חקירה, שכן האינטרס של הגנת הנאשם נסוג לעיתים מפני אינטרסים אחרים (ראו י' קדמי סדר הדין בפלילים, חלק שני (תשס"ט-2009), עמ' 998 - 999 והפסיקה המצוטטת שם).
7. אשר לחומר חקירה הנוגע למתלונן או לעדי תביעה, הרי שעל בית המשפט למצוא את האיזון הראוי בין פגיעה בזכויות יסוד של עדים או מתלוננים, ובעיקר בזכויות החוקתיות לפרטיות ולכבוד, ובין זכויות הנאשם למשפט הוגן.
8. לעניין נוסחת האיזון הראוי נקבע, בין היתר, בבג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360 (06.06.2005, להלן: "בג"צ 9264/04") כך:
- "השיקול המרכזי ביישומה של נוסח האיזון בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד ולפרטיות הינו חשיבות החומר להגנת הנאשם. דהיינו, בכל מקרה תיבחן זיקתו של החומר לאישום ולנאשם ותיבחן האפשרות הסבירה כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם. בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים - דהיינו, כאשר מדובר ב"חומר חקירה" מובהק או כאשר ברי כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם - יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלונן. אולם, ככל שהרלוונטיות בין החומר הנדון לבין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר, וככל שהזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר לזכויותיהם של העדים והמתלוננים".
9. נוסחת איזון זו הוחלה גם על סוגיית העיון בגליון רשום פלילי של עד תביעה (בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(1) 684, פס' 21 (2007, להלן: "עניין בניזרי")), ובית המשפט באותו עניין אף התייחס לרשימת מבחני עזר בלתי ממצה שניתן להידרש אליהם בהקשר זה (שם, פס' 12).
- מן הכלל אל הפרט
10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ולאחר עיון בחומר המבוקש, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להעתר לבקשה.
11. עיון בגליונות הרשום הפלילי של המתלונן ושל בת זוגו, בראי נוסחת האיזון שנקבעה בבג"צ 9264/04 ולאור מבחני העזר העולים מעניין בניזרי, אינו מצביע, לדעתי, על אפשרות סבירה כי תהיה בהם תועלת להגנה. כך, הזיקה בין שאלת מהימנותם של המתלונן ושל בת זוגו ובין גליונות הרשום הפלילי שלהם היא אפסית, וכך גם אין קשר של ממש בין האירוע שעליו מעידים השניים ובין האמור בגליונותיהם.
- זאת ועוד, במקרה דנן, כפי שצינה המאשימה, ישנן ראיות אובייקטיביות לאירוע בדמות סרטון, גם אם אינו כולל, לטעמה של ההגנה, תיעוד של כל הדברים שעליהם העיד המתלונן.
- ודוקו, ככל שיוכח כי אין מתאם בין עדות המתלונן ובין הסרטון, יפעל הדבר מיניה וביה לחובתו של המתלונן וישפיע על קביעות המהימנות ביחס לעדותו.
12. זאת ועוד, ההגנה ציינה כי מחומר החקירה עולה שהמתלונן הוא "עבריין מוכר" וכי ידוע שהוא בעל עבר פלילי. במצב זה, התועלת שיכולה לצמוח מהעברת גליון הרשום הפלילי שלו או הערך המוסף שבו, אינם ברורים.
13. ההגנה הטעימה בטענותיה כי כתב האישום מתבסס בחלקו הגדול על מהימנות המתלונן ובת זוגו, אלא שכבר נקבע כי אין די בכך שהעד שבעניינו מתבקש גליון הרשום הפלילי הוא עד יחיד או עד מרכזי. גם אם עובדה זו היא בעלת משקל, היא אינה בגדר תנאי מספיק, ונדרשת אינדיקציה שיש במרשם הפלילי פוטנציאל ממשי קונקרטי לתרום להגנת הנאשם (בש"פ 4508/15 אורן סבג נ' מדינת ישראל (09.07.2015), וכזה, כאמור, לא מצאתי.
14. לחלופין, בקשה ההגנה את העברת החומר לפי סעיף 108 לחסד"פ, אלא שנוכח האמור, לא יהיה בכך כדי לשנות את התוצאה.
15. סכומו של דבר, על יסוד האמור, אני דוחה את הבקשה.
- המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, א' אייר תשפ"ה, 29 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.